

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XCIII. Contra Capuccinos transeuntes ad aliam Religionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

teras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime iustitiam, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Magnum Magistrum, & Consilium, ac quævis Tribunalia Hospitalis prædicti, aliisque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis, ejusque Linguarum, & Prioratum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis, respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annul. Pisc. die XI. Maii MDCXCVII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

XCIII.

Confirmatur Constitutio Alexandri VII. contra Religiosos Capuccinos transeuntes ad aliam Religionem.

Præd. Constitutio ed. fuit 1664. Dec. 17. Et hujus Pontificis Const. ed. 1698. Oct. 10. P. 8. agitur de eorum transitu ad alias Religiones.

Dat. 12. Junii
1697. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad conservandam Religiosorum Ordinum unitatē pietatis, & ætioris disciplinæ meritis conspicuorum existimationem provide emanasse noscuntur, ut firmiora sint, & serventur exactius Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis

petitur, libenter corroboramus, illisque, ne temerario cuiusquam ausu violentur, novas sanctiones adjungimus, sicut in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Alias siquidem pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum fe. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessori nostro exposito, quod nonnulli e dicto Ordine ad alias Religiones transibant, assumptoque in illis habitu Regulari, ad quas Provincias, in quibus habitum prædicti Ordinis Fratrum Capuccinorum publice gestaverant, ac cogniti, & commorati fuerant, illico habitum se conferebant, & ad regendas, seu deferendas proprias imperfectiones ejusdem Ordinis Fratrum Capuccinorum famam multis imposturis lacere non verebantur, cum gravi Sæcularium scandalo, bonique nominis d. Ordinis detrimento; Idem Alexander Prædecessor supplicationibus ejusdem Procuratoris Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ne cetero quisquam, qui e memorato Ordine Fratrum Capuccinorum post emissam in illo professionem Regularem ad aliam quamcumque Religionem quomodolibet transivisset, in ea Provincia, in qua professionem hujusmodi emisisset, ac habitum eorumdem Fratrum Capuccinorum publice gestavisset, habitare, seu commorari auderet quovis modo, vel præsumeret auctoritate Apostolica prohibuit, & interdixit, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 17. Decembris 1664. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Modernus Vice-Procurator Generalis d. Ordinis nobis nuper exponi fecit præfati Alexandri Prædecessoris Literæ, quia nullius pœnæ inflictione, seu comminatione vallatæ reperitur, sique, qui interdum e dicto Ordine ad aliam Religionem transeundi licentiam ab hac S. Sede sibi concedi obtinent, illis per literas Apostolicas, quæ super licentia hujusmodi expediri solent, uti posteriores vigore clausularum derogatarum in eis appositarum, derogatum esse prætendunt, minus accurate serventur, non sine notabili honoris dicti Ordinis præjudicio. Nobis propterea dictus Vice-Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsius Vice-Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprædictas Alexandri Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; necnon omnes, & singulos, tam Religiosos, qui literis hujusmodi contraverint, quam Superiores, qui illos in aliqua Provincia contra earundem literarum dispositionem collocaverint, seu retinuerint, eo ipso privationis vocis activæ, & passivæ pœnam absque alia declaratione esse declaramus.

Epilogus
Constitut.
præd. qua interdictum
fuit d. Religiosis commorari in eadem Provincia.

Preces Vice-Procuratoris Gen. & causa confirmationis.

Confirmatio
Constitutionis Alex. & pœna in contravenientes.

1697.
Claufula.

§. 4. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit inuolabiliter observari, neque ipsis praesentibus per quascumque claufulas generales, nisi facta illarum speciali, & individua mentione, ullo modo derogatum censi: Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casarum Camerae Apostolicae Auditores, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae dictus Alexander Praedecessor in suis literis praedictis voluit non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die XII. Junii MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCIV. Erigitur Oppidum Blesen. in Civitatem, ejusque Ecclesia S. Solemnis in Cathedralam.

Const. ed. 1694. Maii 16. P. 3. extat erectio Episcopatus Alesien. Nemausien. Diocesis. Et Benedict. XIII. Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erectio Episcopatus Fabriani.

Dat. 25. Junii 1697. An. 6.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sacra Beati Petri Sede meritis licet impartibus, ita Patre luminum disponente collocati, ad agrum, gregemque Dominicum nostrae commissum curae sollicita mentis acie circumspicientes in iisque ejusdem agri multiplicatis illius cultoribus exactiorem culturam, gregisque majorem fecunditatem profutura esse dignoscimus opem, ac operam nostram libentissime impartimur, praesertim dum sublimium, & excelso- rum Regum vota id exposcunt, consideratis- que locorum, personarum, & temporum qualitatibus id expedire animadvertimus.

Causa d. ere- ctionis, & Laudes Oppidi Blesen- sis.

§. 1. Hinc est, quod Nos pro Pastoralis nostro Officio, & omnium Ecclesiarum sollicitudine provide considerantes Diocesem Carnotensem tam in longitudine, quam in latitudine amplissimam, Regionemque Blesensem Populorum, & Incolarum copia valde repletam a Civitate Carnoten. esse adeo remotam, ut unicus Pastor tanta animarum multitudine ea, qua par est diligentia regere minime possit, praecipue cum earum major pars confoveri, firmari, & consolidari necesse habeat in vera, & Orthodoxa Fide Catholica, ad quam divina favente gratia, atque applicatione, & cura Charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum Regis, qui suorum Subditorum saluti semper intentus solum Dei cultum, ejusque Orthodoxam legis Observantiam, S. Matris Ecclesiae exaltationem, haeresum extirpationem, haereticorum-

que conversionem praeculis habet, non ita pridem feliciter conversa est, aequissimum esse medium duxit Regiones Blesensem, & Vindocinensem, ac partem, seu certam portionem Regionis Dunensis duabus regionibus praedictis contiguam a Dioecesi Carnoten. separare, & dismembrare, Oppidumque Blesense situm in Provincia Aurelianen. ad Ripam fluvii Ligeris maris undique cinctum, quod olim fuit Comitum Blesensium Sedes, & deinde Regum Franciae, ac modo satis conspicuum bis mille circiter Domus, & supra decem millium Incolarum continens, Urbis Praefecto, & Regio Castro multiplicique cura, seu jurisdictione Praetoris quem *Baliviatum* vocant decoratum, constans quoque Virorum, & totidem Sanctimonialium Conventibus, duabus Collegiatis Ecclesiis, in quarum altera Sancto Salvatore dicata quinque dignitates, duodecim Canonicatus cum praebenda, & triginta duae Cappellaniae cum praebentibus, redditibus, & in eodem Oppido, ejusque suburbis adfunt sex Parochiales Ecclesiae, inter quas insignior est illa Sancto Solemni Sacra, sumptis, & expensis dicti Ludovici Regis noviter reaedificata, pulchra, & satis elegantis structurae, tredecim Cappellis cum aliis tribus nondum terminatis, Campanile cum tribus Campanis, Cameterio, Fonte Baptismali, ac Choro cum quadraginta duabus sedibus, & navi populorum capace ornata, & decorata, sacraque, ac profana suppellestili ad divina peragenda, non tamen Pontificalia exercenda utcumque instructa, in Cathedralam, ibique Sedem Episcopalem erigere, & collocare, praeficiendo ei novum Episcopum, qui tum verbo, tum exemplo boni operis Incolas illorum finium magisque in vera Fide confirmaret.

§. 2. His igitur aliisque de causis animum nostrum moventibus, re prius in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. Romanae Ecclesiae Cardinalium rebus Consistorialibus praeposita sub die 19. Julii, & septima Septembris Anni Domini millesimi sexcentissimi nonagesimi sexti, vigesima quarta Januarii, & vigesima quarta Maii currentis Anni mature discussa piis ejusdem Ludovici Regis desideriis annuere volentes, ex certa scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu dictum Oppidum Blesense, necnon Districtus, & territoria integra Archidiaconatum Blesensis, & Vindocinensis, ac certam partem, seu portionem Archidiaconatus Dunensis per Venerabilem Fratrem Nostrum Episcopum, & dilectos filios Capitulum, & Canonicos Carnoten. designata, & delineata cum omnibus suis confinibus, & terminis, quae in latitudine, & longitudine per sexaginta milliaria Italica se extendunt, & intra quae centum, & nonaginta duae Parochiae, octoginta millia fidelium complectentes, numerantur, ab ordinaria jurisdictione dicti Episcopi Carnoten. de ejus, ac illius Capituli Cathedralis expresso consensu, a qua auctoritate separamus, dismembramus, segregamus, & dividimus, illudque, ac ejus Clerum a moderno, & pro tempore existentis Episcopi Carnoten. superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione, ac quibusvis aliis juribus Episcopalibus prorsus, & omnino eximimus, & liberamus, ac Oppidum praedictum Civitatis, illiusque Incolas Civium nomine, ac titulo, & honore decoramus, illudque in Civitatem Blesensem nuncupandam erigimus, & Parochialem Ecclesiam S. Solemnis in dicto Oppido Civitate nuncupatam existen. in Cathedralam Ecclesiam sub invocatione S. Ludovici pro uno Episcopo Blesen. nuncupando, qui illi praesit, ac ipsam Parochialem Ecclesiam ad formam Cathedralis Ecclesiae redigi faciat,

Praesens Ludovici Regis Franciae.

Separatio Regionis Blesen. Vindocinens., & Dunen. ex parte a Dioecesi Carnoten.

Erectio Oppidi Blesen. in Civitatem, & Ecclesiae S. Solemnis in Cathedralam sub honore S. Ludovici.

necnon